

De alleen wijze GOD

DE ROMEINEN-BRIEF
vers voor vers besproken

André Piet

Stichting GoedBericht

Colofon

Titel: De alleen wijze GOD

DE ROMEINEN-BRIEF vers voor vers besproken

© 2022 André Piet, goedbericht.nl

Eerste druk: december 2022

Uitgever: Stichting GoedBericht, Rijnsburg

Alle rechten voorbehouden

Samenstelling & vormgeving:

Evangelie Om Niet, evangelieomniet.nl

in samenwerking met Germa van Stralen

Technische realisatie: Cora Sanders, Schrijverspunt

ISBN 978-94-6266-641-2

NUR 707

De alleen wijze GOD

ROMEINEN 1

Romeinen 1:1 – Saul, Saul...

Paulus, slaaf van Christus Jezus, geroepen, afgevaardigd, afgezonderd voor het Goede Bericht van God...

De Romeinen-brief is de eerste brief van Paulus in ons 'Nieuwe Testament'. Ook in de oudste complete manuscripten die bewaard zijn gebleven, is dat het geval. Het is tevens de langste brief met daarin zonder twijfel ook de meest fundamentele uiteenzetting van "het Goede Bericht van God". Het vormt de basis van al het verdere onderwijs van de apostel. Dat zullen we als vanzelf ontdekken in de loop van de bespreking.

Zoals altijd in zijn brieven begint Paulus met zichzelf voor te stellen. Allereerst zijn naam, die we vanuit het boek Handelingen al kennen. Eerst heette hij Saulus, genoemd naar Israëls eerste koning uit de stam van Benjamin. En tevens de latere vijand en beruchte vervolger van David, de man die was gezalfd om de definitieve dynastie te vestigen. Liep Saulus van Tarsus, de Benjaminit, als vijand van de *Zoon* van David niet geheel in diens voetsporen? *Totdat...* hij werd geroepen: "Saul, Saul, wat vervolg je Mij...?" En dat veranderde *alles*. Saulus werd *overweldigd* door de genade GODS, zoals hij later zou schrijven. Hij heeft zijn bediening niet zelf gezocht – van Godswegen werd hij daartoe geroepen!

Romeinen 1:1 – van Saulus naar Paulus

Paulus, slaaf van Christus Jezus, geroepen, afgevaardigd, afgezonderd voor het Goede Bericht van God...

In het boek Handelingen noemt Lucas Paulus in eerste instantie consequent *Saulus*. Ook na zijn roeping op de weg naar Damascus, blijft dat zijn naam. De naamsverandering treedt pas op, op het moment dat Saulus voor het eerst bij een niet-Jood komt, bij *de landvoogd Sergius Paulus*. Deze man was geïnteresseerd in het woord van God, maar ene Elymas, een *Joodse* magiër, probeerde hem daarvan afkerig te maken. Het is vanaf deze gelegenheid dat Saulus 'Paulus' wordt genoemd (Hand.13:9) en dezelfde naam krijgt als de 'heiden' die hij bezocht. Dus niet Saulus, maar de landvoogd is de eerste man in de Bijbel die de naam Paulus draagt. De ontmoeting met hem markeert de naamsverandering.

En dan nog iets: opgevat als Grieks woord is *Paulos* afgeleid van het werkwoord *pau-o* dat stoppen of ophouden betekent. Denk aan ons woord 'pauze'. En dat is ook precies wat Paulus met Elymas doet: hij doet hem *ophouden* (pauzé; Hand.13:10) door hem tijdelijk blind te maken. Is dat niet *typerend* voor Paulus' bediening? Het Joodse volk is nu *tijdelijk verblind* opdat de rijkdom van het Evangelie naar de natiën zou gaan!

Romeinen 1:1 – slaaf van Christus Jezus

Paulus, slaaf van Christus Jezus, geroepen, afgevaardigd, afgezonderd voor het Goede Bericht van God...

Het eerste wat Paulus zegt over zijn status is dat hij “slaaf van Christus Jezus” is. Geen “‘dienstknecht’ zoals veel vertalingen zeggen. Dat is iets anders. Want een dienstknecht is iemand die is ingehuurd voor een bepaald dienstverband. Maar een slaaf is een lijfeigene, iemand die 24/7 het eigendom is van een ander, van zijn heer. In onze ‘moderne’ beleving heeft het begrip ‘slaaf’ een louter negatieve lading. Maar voor Paulus was het een *eretitel* een slaaf van Christus Jezus te zijn!

Wie slaaf is, is zelf volstrekt ondergeschikt. Het gaat om je *heer* voor wiens rekening je bent, die voor je zorgt, maar die ook bepaalt wat je te doen staat. Zo was het voor Paulus. Christus Jezus had hem vanuit de hemel geroepen en ‘gearresteerd’ op de weg naar Damascus. Paulus werd gemaakt tot ‘apostel’, wat betekent dat hij met volmacht werd *afgevaardigd*, hoogstpersoonlijk door Christus Jezus zelf. Alle andere ‘apostelen’ waren eerder geroepen en afgevaardigd dan hij. Paulus is de laatste in dit gezelschap. De dertiende apostel. Hij werd afgezonderd voor een unieke bediening: om het Goede Bericht van God onder de natiën te herauten (:5)!

Romeinen 1:2 – tevoren beloofd

Paulus, slaaf van Christus Jezus, geroepen, afgevaardigd, afgezonderd voor het Goede Bericht van God, dat Hij tevoren beloofde door zijn profeten, in heilige geschriften, aangaande zijn Zoon...

Het Goede Bericht van God onder de natiën herauten, deed Paulus niet op eigen initiatief. Hij had bepaald ook niet zelf hiervoor gekozen. Hij *kon* niet anders: hij was hiertoe als lijfeigene geroepen, afgevaardigd en afgezonderd.

Het Goede Bericht waartoe Paulus was afgezonderd, was onmiskenbaar “van God”. Immers, niemand *weet* wat de toekomst gaat brengen; alles wat we daarover zeggen, zijn prognoses en hooguit waarschijnlijkheden. Mensen doen *voorspellingen*, maar God *voorzegt*. Door middel van profetie, voorzegging, *bewijst* God de waarheid van de Schriften. Het Evangelie herauten beoogt geen *gevoelige* snaren te raken, alsof het zou gaan om emoties. Nee, het levert *bewijs* dat de boodschap “van GOD” is.

Honderden en zelfs duizenden jaren tevoren was door profeten, zowel mondeling als in geschrift, gewezen op de Messias die ooit zou komen. *Wie* hij zou zijn, zijn stamboom, zijn geboorteplaats, zijn optreden, *wanneer* hij zou optreden, over zijn ontvangst door het volk, zijn sterven en wat meer is, zijn opstanding. Enzovoort. Het Goede Bericht is de mededeling dat God zijn belofte heeft vervuld! Check het zelf!

Romeinen 1:3 – aangaande zijn Zoon

...het Goede Bericht van God, dat Hij tevoren beloofde door zijn profeten, in heilige geschriften, aangaande zijn Zoon...

Eerder merkten we al op dat het Goede Bericht, *goed* is, omdat het verhaalt van God, die zijn belofte heeft vervuld. Dan hebben we het over de belofte die door vele profeten herhaald is en tot in detail aangekondigd in de heilige geschriften. Het gaat over gedocumenteerde *aankondigingen*, maar ook over de gedocumenteerde *vervulling* daarvan.

Maar wat is nu de *inhoud* van wat God “tevoren beloofde door zijn profeten, in heilige geschriften”? Daarover is heel veel te zeggen en Paulus zal in de navolgende verzen een tipje van de sluier daarvan oplichten. Maar het kan ook superkort worden samengevat: de vervulling van de belofte gaat over... Gods Zoon. Het Evangelie is geen boodschap van moraal, zoals velen menen. Het is geen filosofie of levensbeschouwing, opgebouwd vanuit een aantal concepten en ideeën. Dat alles is in het beste geval slechts een *afgeleide* van het Evangelie. Het Evangelie zelf gaat niet over *iets*, maar over *iemand*. Een Persoon die niemand minder is dan Gods Zoon. Niet God zelf, maar Iemand die *door God is verwekt*. Op unieke wijze. De *eniggeboren Zoon*!

Romeinen 1:3 – uit het zaad van David

...het Goede Bericht van God, dat Hij tevoren beloofde door zijn profeten, in heilige geschriften, aangaande zijn Zoon, die ontsproot vanuit zaad van David naar het vlees...

Het eerste kenmerk van de beloofde Messias is, dat hij zou voortkomen “uit het zaad van David”. Die lijn zien we door de tijd heen steeds meer toespitsen. Het eerste mensenpaar kreeg reeds de belofte mee van “het zaad der vrouw” dat ooit dodelijk getroffen zou worden, maar juist zó de “kop van de slang” zou vermorzelen. Tweeduizend jaar later wordt duidelijk dat de Messias zou voortkomen via de lijn van Abraham, Izaäk en Jakob. Vervolgens wordt voorzeggd dat het de stam van Juda was waaraan de scepter zou toekomen.

Nog weer duizend jaar later komt uit de stam van Juda het koningshuis van David voort. Het is *deze* dynastie waaraan God zijn belofte verbindt. De Messias zou een nakomeling en erfgenaam van David zijn. Weliswaar zou de dynastie van David ten einde komen, genoemd: “de afgehouden tronk van Isäi”, maar een jonge *scheut*, in het Hebreeuws *netser* > Nazareth, zou alsnog nieuwe hoop brengen. *Hij* zou “de vervallen hut van David” tegen alle verwachtingen in herstellen. Slechts één iemand beantwoordt aan deze profielschets: Jesjoea Hamashiach!

Romeinen 1:4 – Jezus' afkomst

...aangaande zijn Zoon, die ontsproot vanuit zaad van David naar het vlees, die bepaald werd Zoon van God te zijn in kracht, naar geest van heiligheid, vanuit opstanding van doden, Jezus Christus, onze Heer.

De tegenstelling hier ligt tussen “naar vlees” en “naar geest”. Volgens de lijn van genealogie komt Gods Zoon voort uit “het zaad van David”. Inderdaad was Jozef afkomstig uit het huis van David, maar hij is niet de biologische vader van Jezus. Het is omdat *Maria* haar stamboom kon terugvoeren tot David, dat Jezus naar het vlees inderdaad “uit het *zaad* van David” was. Het is niet voor niets, dat we in het ‘Nieuwe Testament’ twee geslachtsregisters aantreffen die beiden terugvoeren naar David. De één volgt de lijn van Jozef en de ander die van Maria. Dat is buitengewoon belangwekkend, want het houdt in dat Jezus Christus, zowel wettig als biologisch, “de Zoon van David” is!

Maar Jezus Christus is niet alleen “Zoon van David”, hij is ook “Zoon van GOD”. Het eerste is hij op grond van zijn geslachtsregister, de bloedlijn – naar het *vlees*. Het tweede echter is hij “naar geest van heiligheid”, oftewel “naar heilige geest”. Zonder tussenkomst van een man werd hij verwekt. Onmogelijk... maar waar!

Romeinen 1:4 – Zoon van God in kracht

...aangaande zijn Zoon, die ontsproot vanuit zaad van David naar het vlees, die bepaald werd Zoon van God te zijn in kracht, naar geest van heiligheid, vanuit opstanding van doden, Jezus Christus, onze Heer.

Naar het vlees gerekend is Jezus Christus nazaat van David. Maar tegelijkertijd is hij ook de Zoon van GOD. De reden daarvoor is tweemaal. In de eerste plaats is Jezus Christus Zoon van GOD, omdat hij verwekt is door God zelf. Zonder dat de maagd Maria omgang had met een man overschaduwde de kracht van de Allerhoogste haar, zodat zij zwanger werd vanuit heilige geest (Luc.1:35). Geen mens is ooit zo verwekt. Daarom is Jezus Christus ook “de *eniggeboren* Zoon van GOD”.

De tweede reden waarom Jezus Christus de Zoon Gods is, is dat hij ook door zijn GOD en Vader *verwekt is uit de doden!* Daarvan spreekt Psalm 2:7 profetisch: “JAHWEH sprak tot mij: Mijn Zoon ben je, *vandaag heb ik je verwekt.*” Dit woord is volgens Paulus (Hand.13:33) vervuld op de dag dat GOD zijn Zoon opwekte uit de doden. Dus sinds zijn geboorte uit Maria is hij de Zoon van God. Maar door opstanding van doden is hij Zoon van God *in kracht!*

Romeinen 1:4 – vanuit opstanding van doden

...die bepaald werd Zoon van God te zijn in kracht, naar geest van heiligheid, vanuit opstanding van doden, Jezus Christus, onze Heer.

We zagen dat Jezus Christus vanwege zijn moeder Maria, een nazaat van David is. En omdat zij als *máágd* zwanger werd, is hij ook "Zoon van GOD". En daarbij hij is ook "Zoon van GOD *in kracht*" en wel "vanuit opstanding *van doden*". Maar het zou zomaar kunnen dat we deze mededeling slordig lezen. Bijvoorbeeld door het op te vatten zoals de NBG51 vertaling luidt: "door *zijn* opstanding uit de doden". Maar zo staat het niet in de grondtekst.

"Jezus Christus, onze Heer" werd "Zoon van God in kracht.... vanuit opstanding *van doden*". Het gaat dus niet alleen om *zijn* opstanding, maar om "opstanding *van doden*", dat is *meervoud*. Dat wil zeggen: Jezus Christus deed doden opstaan. En dat maakt dat hij Zoon van God is *in kracht*!

In de geschiedenis van Lazarus lezen we dat Jezus zegt: "deze ziekte is niet tot de dood maar (...) opdat *de Zoon van God* erdoor verheerlijkt zal worden" (Joh.11:4). En wat doet Jezus? Hij wekt de dode Lazarus en doet hem opstaan! Zo bewees de Zoon "de opstanding en het Leven" te zijn (Joh.11:25)!